

Finansministeren (Henry Grünbaum): Også for dette lovforslags vedkommende kan jeg udtrykke tilfredshed med behandlingen, idet der er givet tilslutning fra samtlige ordførere til hovedprincippet.

Der er sat spørgsmålstegn ved datoen af hr. Ib Thyregod og ligesom sidst af hr. Niels Westerby, og det er klart, at man kan se på det i udvalget. Jeg mener for mit eget vedkommende ikke, der er noget som helst forkert i at sætte datoen til 1. januar 1966. Det er jo den eneste måde, hvorpå man kan forhindre, at disse misbrug finder sted. Folk, der har tegnet disse kontrakter i 1966, får et ikke tilsigtet skattefradrag, hvis de hæver kontrakten; de kan i øvrigt allerede have gjort det, eller de kan ophæve den i begyndelsen af næste år, og så får de altså et ikke tilsigtet skattefradrag, hvis virkning jo først indtræder i næste skatteår.

Jeg vil gerne lige nævne, at det samme jo sker på utallige andre områder vedrørende skattelovgivningen. Når vi f. eks. vedtager udskrivningsloven hen i marts måned, ændrer vi på en række områder skattebestemmelser, som man for så vidt kunne sige borgerne har disponeret efter i god tro ifølge den udskrivningslov, vi havde i det år, de tjente deres indtægter, da de skrev selvangivelsen o. s. v. Hvis man endelig skulle ind på den betragtning, kunne den faktisk også anlægges for udskrivningslovens vedkommende, måske ikke formelt — jeg vil indrømme, der er en formel forskel — men reelt.

Jeg skal ikke gøre det til noget stort spørgsmål. Jeg synes, det ville være forkert, hvis man ændrede datoen til 1. januar 1967; så skal vi have et helt år til med disse misbrug, som alle erkender er misbrug.

Med hensyn til de ældre selvensionisters stilling vil jeg give udtryk for, som jeg også har sagt tidligere, at der er alvorlige problemer for denne gruppe i befolkningen på grund af inflationen og måske også på grund af en dobbeltbeskatning. Det har jeg ikke noget kendskab til, men jeg vil gerne se på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, der er nedsat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.

(Lovforslaget (nr. 24) findes i tillæg A. sp. 47, fremsættelsen i tidenden sp. 36).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Også for dette lovforslags vedkommende kan jeg tillade mig at henviser til, hvad der blev sagt ved den første førstebehandling, om man kan udtrykke sig således. Det er jo et lovforslag, der skal begrænse skattesnyderiet og hjælpe skattemyndighederne, men jeg vil dog sige, at dermed kan det sidste ord ikke være sagt om selve skattesnyderiet. Jeg tror, den væsentlige kamp mod dette skattesnyderi — og den kamp skal føres, for der er jo efterhånden en voksende irritation navnlig blandt lønmodtagere over alle dem, der ulovligt og mange gange også lovligt kan unddrage sig deres skattebyrde — skal føres gennem en forenkling af hele vort skattesystem, og det spørgsmål kommer vi jo til i eftermiddag under behandlingen af forslaget om kildeskatten.

Finn Poulsen: Under hensyn til den ret grundige behandling, lovforslaget fik i oktober måned, skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger om de 3 områder, som behandles i lovforslaget og i ministerens fremsættelsestale. Det er jo spørgsmålet om ligningsorganerne, ministeren omtaler, herunder amtsligningsdirektoraterne, spørgsmålet om personaleuddannelse og nu i den sidste fremsættelsestale en bebudelse af et nærmere samarbejde mellem toldvæsenet og skattemyndighederne. Der fore-